

Hart voor een
geestelijk gezond
Zuid-Limburg

mondriaan

magazine

Centraal

“De GGZ zit al te lang in de knel, te vaak worden we nog als underdog gezien. Dat moet maar eens veranderen.”

‘Je kunt
geen blikje
empathie
openen’

Johan Stotijn

Uitgave december 2022 | nummer 2

inhoud

Colofon

Mondriaan Magazine is een uitgave van Mondriaan (www.mondriaan.eu). Het magazine is primair bedoeld voor onze medewerkers, daarnaast voor onze samenwerkingspartners en iedereen die geïnteresseerd is in de geestelijke gezondheidszorg.

(Eind)redactie
Stafdienst Marketing
en Communicatie

Tekst

Bas Poell
Katja Waltmans
Aenea Bisschops
Tatjana Vondenhoff
Veronique Leunissen
Brigitte Laeven
Roman Raats

Fotografie

Nadine van Mierlo
Katja Waltmans
Roman Raats
Aenea Bisschops
Tatjana Vondenhoff
Brigitte Laeven

Vormgeving

Ivana Bouwman

Cartoon

Geert van der Elburg

Uitgave

december 2022

Contact

communicatie@mondriaan.eu
088 506 69 80

Mondriaan is een grote organisatie voor geestelijke gezondheidszorg in Zuid-Limburg. We hebben speciale behandelprogramma's voor kinderen, jeugdigen, volwassenen en ouderen met psychische of psychiatrische klachten en voor mensen met verslavingsproblemen. Daarnaast biedt Mondriaan forensische psychiatrie. En we bieden preventie in de vorm van cursussen, (zelfhulp)trainingen en voorlichting.

14

22

26

- 04 centraal**
Geerke van der Meijden
- 08 favorieten**
Nicky Everts
- 14 samenwerken**
Luciën Kooyman en
Sindy Hermans
- 19 basoplocatie**
BW Schandelen
- 22 open**
Johan Stotijn
en Kim van Dillen
- 26 moed**
Madalena Câmara
- 29 op recept**
- 30 'n leven lang leren**
Jeroen Conjaerts

voorwoord

Deze tweede editie

van Mondriaan Magazine ademt vernieuwing en verandering. De drang om onze GGZ te verbeteren en klaar te maken voor de toekomst.

Innovatie schrijven we met hoofdletters binnen Mondriaan. Dat doen we omdat onze patiënten niet alleen vandaag maar ook morgen de beste zorg verdienen. Geestelijke gezondheidszorg die bij hen past en die snel en eenvoudig toegankelijk is. Samen met onze partners in de zorgketen werken we aan innovatieve concepten die voorkomen dat mensen psychisch zodanig in de knel raken dat ze specialistische GGZ nodig hebben. In de kern betekent dit dat we samen anders moeten gaan denken en doen. Zorgdirecteur Volwassenen en klinisch psycholoog Geerke van der Meijden legt in dit magazine uit hoe dat eruit ziet. Dat het niet alleen bij woorden blijft, bewijst het nieuwe samenwerkingsverband SUMMA waarin zes zorgaanbieders in de regio Maastricht-Heuvelland de krachten bundelen voor mensen in een kwetsbare positie.

Ook het arbeidsmarktvraagstuk vraagt om innovatie. Om het nijpende personeelstekort in de GGZ het hoofd te bieden, zoeken we naar inventieve oplossingen, zoals een bredere inzet van zorgprofessionals of de inzet van medewerkers uit het buitenland. Waar mogelijk haken we aan bij bestaande initiatieven om de zorg efficiënter en laagdrempeliger te maken. Denk aan het online behandelen van patiënten of het anders organiseren van de nachtzorg.

Het mooie aan Mondriaan is dat we niet wachten tot een ander de oplossing aandraagt. Waar mogelijk nemen we zelf het voortouw. Het verhaal van verpleegkundige Nicky Everts laat zien dat de betrokkenheid groeit. Steeds meer medewerkers denken na over de toekomst van onze GGZ en komen met ideeën. Die ontwikkeling juich ik van harte toe. Goede ideeën zijn niet alleen welkom, ze worden ook beloond en gefaciliteerd. Binnen Mondriaan krijg je de ruimte om te innoveren.

#ikbenjeanpaul

Jean-Paul Essers
Voorzitter
Raad van Bestuur
Mondriaan

Passende zorg begint bij de patiënt aan de voordeur

‘Samen versterken we de GGZ’

We staan bij Mondriaan voor de grootste uitdaging sinds jaren. Doordat steeds meer mensen voor psychiatrische hulp bij ons aankloppen en het aantal zorgprofessionals juist afneemt, loopt de wachttijd op en dringt de vraag zich op: hoe kunnen we GGZ-patiënten in deze regio ook in de toekomst zo goed mogelijk blijven helpen? Het antwoord zijn we nu aan het uitwerken, in nauwe samenwerking met de behandelaars en externe partners van Mondriaan. De stip op de horizon is gezet. Geerke van der Meijden, zorgdirecteur Volwassenen en klinisch psycholoog, neemt je mee.

De analyse is gemaakt en laat er geen misverstand over bestaan: de GGZ staat voor een forse uitdaging. De wachtlijst van psychiatrische patiënten is lang en wordt alleen maar langer als er niet iets wezenlijks verandert. Steeds meer mensen raken in de knel. Ze hebben moeite met het hoge tempo van de maatschappij en eenmaal uitgevallen ontbreekt het vaak aan een sociaal vangnet. Huisartsen lopen vast omdat de problematiek complexer wordt en het niet altijd duidelijk is bij wie ze moeten zijn. Het zorglandschap voor sociale en

GGZ-problematiek is de laatste jaren steeds verder versnipperd geraakt. Met als gevolg dat patiënten vaker niet gelijk op de juiste plek terechtkomen en soms tussen wal en schip belanden”, zegt zorgdirecteur Geerke van der Meijden.

Er is nog meer aan de hand. Terwijl de zorgvraag toeneemt, staat de zorgcapaciteit onder druk. Anders gezegd: minder behandelaars moeten samen meer patiënten helpen. Niet vreemd dus dat de wachttijd voor een psychische behandeling de laatste jaren flink is opgelopen. Ook in Zuid-Limburg is die ontwikkeling waarneembaar. De sociaaleconomische status in deze regio is laag, mensen zijn minder gezond en komen gemiddeld dus ook vaker psychisch in de knel. Daarbij zijn we een krimpregio; de bevolking vergrijs, veel arbeidskrachten - en dus ook zorgprofessionals in de GGZ - trekken weg naar de randstad.

“Niets doen is geen optie.”

Niets doen is geen optie, stelt Geerke. Sinds enkele jaren wemelt het binnen de GGZ van de initiatieven om de wachtlijstproblematiek te beteugelen. Denk aan De Nieuwe GGZ (DNG), de Taskforce Wachttijden, Blauwe Zorg, Weg van de Wachtlijst en Alliantie Santé. “Er waren zoveel goede ideeën

en innovaties maar op een gegeven moment zie je door de bomen het bos niet meer. Daarnaast liepen we binnen sommige pilots tegen knelpunten aan. De innovaties die wel succesvol waren konden bijvoorbeeld niet worden opgeschaald vanwege capaciteitsproblemen en financiële knelpunten. Dat neemt niet weg dat al die innovaties ons enorm veel hebben geleerd.”

SAMEN ANDERS DENKEN EN DOEN

De belangrijkste leeringrediënten van alle initiatieven en met name De Nieuwe GGZ (DNG) zijn nu binnen Mondriaan gebundeld in één project: ‘Versterken GGZ (vooraan) in de keten’. Geerke licht toe: “Om de wachtlijstproblematiek daadwerkelijk te kunnen oplossen, is het noodzakelijk dat we de geestelijke gezondheidszorg vernieuwen en anders organiseren. En vooral dat we de zorg voor GGZ-patiënten integraal benaderen. Dat betekent dat we onze expertise breder gaan verbinden met de huisarts, de gemeente en onze ketenpartners in het sociaal domein. Zeg maar alle partijen die ervoor zorgen dat mensen zichzelf kunnen redden en volwaardig mee kunnen doen in het leven. De GGZ is niet de maatschappij, wij kunnen in ons eentje niet al het psychisch leed wegnemen. Dat moeten we samen doen. Samen gaan we kijken wat iemand nodig heeft. Snel en pragmatisch. De juiste zorg op de juiste plek, vanuit Positieve Gezondheid.” ➤

Daarbij vraagt deze tijd om een andere benadering van geestelijke gezondheidszorg. “Sinds jaar en dag richt de GGZ zich op behandelen van psychiatrische ziektebeelden op hoog niveau. Daar is ook de hele financiering op gestuurd. De bedoeling is dat we met onze ketenpartners veel breder gaan kijken. Naar de mens en diens verhaal. Geerke memoreert het verhaal van een patiënt die bij de huisarts kwam omdat hij zich somber voelde. “De dokter stuurde hem door naar de GZ-psycholoog. Pas later bleek dat de patiënt diep in de schulden zat. De behandeling had onvoldoende effect. Zolang de schulden niet opgelost waren, was het dweilen met de kraan open. Om maar aan te geven waarom die brede blik zo belangrijk is. Welke problemen spelen er nog meer? En vooral: wat heeft iemand nodig om zich gezond te voelen en betekenisvol mee te kunnen doen? In dit proces

spelen ervaringsdeskundigen een cruciale rol. Als geen ander weten zij dat er meer in het leven is dan een psychische aandoening. Via laag-drempelig contact kunnen zij de patiënt helpen om sneller te herstellen en weer betekenis te geven aan zijn bestaan.”

*“Die ervarings-
deskundigheid
willen we dan ook
volop gaan
inzetten.”*

EXPERTISE OP DE JUISTE PLEK

Het goede nieuws is dat het niet bij woorden blijft. Het urgentiebesef groeit, zowel binnen als buiten Mondriaan. “Samen met onze behandelaars en externe partners zijn we nu in gesprek om deze nieuwe manier van denken en handelen in ons werk te verankeren en onze GGZ toekomstbestendig te maken. Natuurlijk levert dat intern soms ook zorgen op. Dat is begrijpelijk.

Veranderen is ook durven loslaten en dat geeft spanning. Een terugkerende vraag is bijvoorbeeld of met deze verandering de ‘specialistische blik’ niet verloren gaat? Maar er gaat geen GGZ-kennis verloren. Integendeel: we brengen onze expertise juist naar de plek waar ze nodig is en verbinden haar met de bredere context.”

VROUW MET EEN MISSIE

In 2012 zette Geerke van der Meijden als stagiaire geestelijke gezondheidskunde haar eerste stappen bij Mondriaan. Na meerdere omzwervingen binnen de GGZ keerde ze afgelopen februari terug op het oude nest. Dit keer als zorgdirecteur en klinisch psycholoog. Een vrouw met een duidelijke missie en een groot enthousiasme. “Ik wil Mondriaan graag helpen bij de uitdagingen van vandaag en morgen. De GGZ zit al te lang in de knel, te vaak worden we nog als underdog gezien. Dat moet maar eens veranderen. We doen het samen. En met trots.” ●

Ik wil Mondriaan graag helpen bij de uitdagingen van vandaag en morgen. De GGZ zit al te lang in de knel, te vaak worden we nog als underdog gezien. Dat moet maar eens veranderen. We doen het samen. En met trots.

#ikbengeerke

favorieten

IN DEZE RUBRIEK LEER JE ONZE MEDEWERKERS ANDERS KENNEN. HOE ZIJN ZE PRIVÉ: WAT ZIJN HUN FAVORIETE PLEKKEN OF BEZIGHEDEN?

Nicky Everts werkt als verpleegkundige bij Welland en is tevens innovatiemedewerker bij het Expertisecentrum van Mondriaan. Deze bezige bij is pas 26 lentes jong, maar heeft al een enorme bak levenservaring vergaard. “Ik ben opgegroeid in Echt, maar ging al jong op mezelf wonen in Sittard. Naast mijn studie HBO-V heb ik altijd gewerkt bij het Griekse familie restaurant Daphne op de markt. Katerina, de eigenaresse, lette een beetje op mij.”

Nog steeds heeft Sittard een warm plekje in Nicky's hart. Naast haar twee banen volgt zij momenteel een master op gebied van innovatie in de gezondheidszorg. Haar spaarzame vrije tijd wordt besteed aan studeren, koken en reizen. Dit jaar werden Curaçao, Roemenië, Kroatië, Valencia en Zanzibar bezocht. Eenmaal thuis halen Nicky en haar vriend Angelo de smaken van de verre bestemmingen graag terug door exotische gerechten te bereiden. “Ik ben een bourgondiër en hou van lekker eten en drinken, liefst

vegetarisch.” Sittard staat hoog op Nicky's favorietenlijstje, dus een bezoek aan het hart van deze mooie stad mag dan ook niet ontbreken. Bij Daphne wordt de verloren dochter warm onthaald, zelfs “opa” komt speciaal even binnenlopen om haar stevig te omhelzen. “Helaas ontbreekt me de tijd om vaker op bezoek te gaan, maar ze blijven belangrijk voor me.”

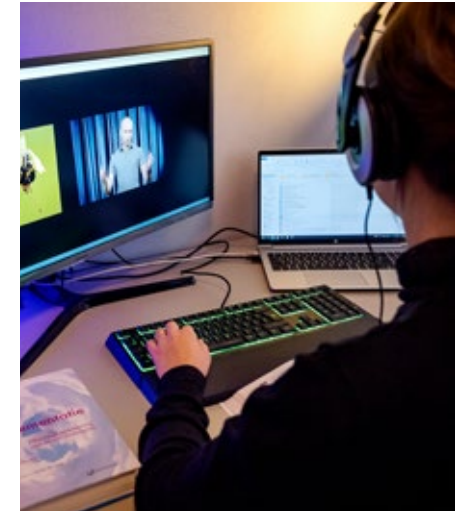
“Ik ben heel nieuwsgierig en vind alles interessant.”

Begrijpelijk, want Nicky is druk en als verpleegkundige werkt ze in diensten. “Ik vind die afwisseling fijn, al zijn die diensten wel pittig. Na vier nachtdiensten van maandag tot en met donderdag is het echter goed dat ik op vrijdag een schooldag heb. Ik móet dan opstaan en dat zorgt ervoor dat mijn ritme weer snel herstelt.”

INNOVATIECLINIC

Veel vrije tijd heeft Nicky dus niet, maar werk en studie zijn ook haar passie. “Ik ben van nature nieuwsgierig en vind alles interessant. Bij Welland kwam ik terecht, omdat ik het werk in het ziekenhuis te geautomatiseerd

vond. Alles gaat volgens het boekje en moet wetenschappelijk verklaarbaar zijn. Ik miste daar oog voor psychisch lijden. Eenmaal werkzaam binnen Mondriaan kwam ik in contact met het Expertisecentrum. Vanwege mijn studie werd ik gevraagd ook hier te komen werken. Zo ontdekte ik een grote kloof tussen die twee werelden, terwijl beide afdelingen tot Mondriaan behoren. Dat vind ik interessant: Dat feit doorgronden en die kloof kleiner maken.” Nicky gaf mede vorm aan de onlangs gehouden Innovatie Clinic. ➤

#ikbennicky

“Innovatie betekent verandering en dat stuit vaak op weerstand. Weerstand is echter niet per definitie negatief: het geeft ook een bepaalde betrokkenheid aan. Interessant vind ik het dan om te ontdekken hoe je moet communiceren, zodat ook medewerkers van de werkvloer aansluiten. Want veel goede ideeën komen juist daar vandaan.”

EXOTISCHE OORDEN EN GERECHTEN

Vakanties zijn er om zoveel mogelijk van de wereld te zien. In de woonkamer van het sfeervolle jaren dertig huis in Heerlen hangt een grote wereldkaart, waarop alle bezochte bestemmingen zijn gemerkt met een metalen prikker. “Het klopt niet meer helemaal, want de prikkers zijn op”, lacht Nicky.

“Heerlijk om die kleurrijke gerechten ook thuis te maken”

“Het is heerlijk om op vakantie kennis te maken met andere culturen en hun exotische gerechten. Prachtig om al

die kleurrijke maaltijden thuis ook te maken. Zo heb ik laatst een gerecht uit Zanzibar gemaakt. Vooraf dacht ik rijst, met ananas, kaneel en rozijnen? Klinkt vreemd, maar het was heerlijk! En ècht Zanzibar. Vlees en vis zijn daar erg duur, dus werken ze vooral met fruit en groenten. Een van mijn favoriete gerechten is een Thaise salade met papaya.” Haar moeder is vegetariër, dus Nicky groeide op met weinig vlees. “Ik heb echter ook gemerkt dat mijn lichaam beter reageert op vegetarisch eten.” Goed eten en discipline zijn belangrijk voor de verpleegkundige, in haar jeugd turnde ze lange tijd op wedstrijdniveau. “Ik ben perfectionistisch en heb de lat altijd erg hoog gelegd, maar inmiddels ben ik wat meer down to earth. Zeker, alles is interessant, maar ik moet focussen en prioriteiten stellen. In mijn werk, maar ook in mijn studie. Ik doe mijn best en vertrouw erop dat ik het kan!” ●

< Nicky start op 1 december als verpleegkundige op Akkerweide.

Een nieuw *Startpunt* van je werkdag

‘Stel je eens voor: jij bent de nieuwe manager Communicatie binnen Mondriaan. Wat zou je als éérste aanpakken om de interne communicatie te verbeteren?’

Vorig jaar - midden in de coronacrisis - dronk Veronique Leunissen, stafmanager marketing & communicatie, een digitale kop koffie met verschillende collega's binnen Mondriaan. Het onderwerp van gesprek? Hoe ervaar jij de interne communicatie: wat gaat goed, wat moet beter? Bovenstaande vraag was de afsluiter van elk gesprek. Het unanieme antwoord... een nieuw intranet.

“Mondriaan is een grote organisatie met veel verschillende zorg- en stafafdelingen, locaties en typen zorg. Bovendien werkt een groot gedeelte van onze collega's ambulant en werken anderen regelmatig vanuit thuis. Om goed geïnformeerd te blijven, de juiste tools te hebben en om in contact te komen met collega's is het essentieel om een goed werkende communicatiestructuur te hebben. Een modern nieuw intranet dat overal te bereiken is - ook onderweg - op je laptop, PC en mobiele telefoon én dat in te stellen is op jouw persoonlijke voorkeuren en behoeften, is dan ook een must.”

Na een intensieve periode van hard werken en regelmatig klankborden - samen met een groep enthousiaste collega's - is in november **Startpunt** live gegaan!

“Bij de ontwikkeling van dit nieuwe intranet zijn we steeds uitgegaan van drie uitgangspunten: Simpel, Snel en Sociaal.”

Veronique begint dan ook te stralen als ze zegt: “Een enorme verbetering als je het mij vraagt en een geweldig Startpunt om verder te bouwen aan een goede interne communicatie binnen Mondriaan.” ●

Innovatieclinic: Zorgprofessionals aan zet

Bij Mondriaan zijn we ervan overtuigd dat onze zorgprofessionals de sleutel zijn tot innovatie op de werkvloer. Dagelijks komen ze vraagstukken en knelpunten tegen waarmee ze zelf aan de slag gaan.

Op 12 oktober organiseerde het Expertisecentrum van Mondriaan daarom de eerste Innovatie Clinic voor zorgmedewerkers. Tijdens de clinic heeft een groep professionals verschillende vraagstukken in kaart gebracht en creatieve ideeën aangedragen.

Het was ontzettend waardevol om op deze manier met innovatie aan de slag te gaan. De eerste kleine stappen kunnen namelijk al een betekenisvolle innovatie binnen Mondriaan introduceren. ●

Het Expertisecentrum van Mondriaan staat voor kennisverbreding, het bevorderen van deskundigheid, onderzoeksactiviteiten en innoveren.

Het Expertisecentrum zoekt de verbinding op met de zorgprofessionals in de beroepspraktijk, om samen na te denken over hoe we de zorg voor de patiënt kunnen optimaliseren.

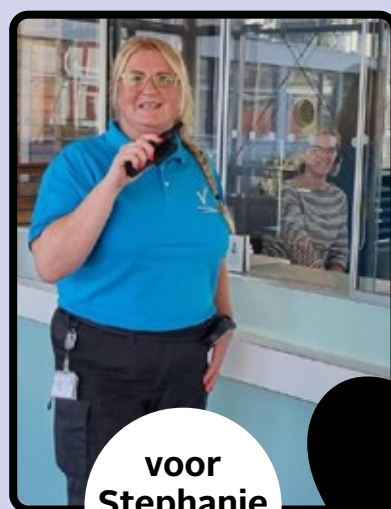

Rowie Rompen, ambulant gezinsbehandelaar

Als we samen nadenken over de uitdagingen van vandaag, dan kunnen we samen nadenken over de ontwikkelmogelijkheden van morgen

#ikbenrowie

“Stephanie is een zorgzame, enthousiaste en betrokken medewerker. Ze staat voor iedereen klaar en is altijd vrolijk en positief!” volgens Jarca Dassen, Coördinator Beveiliging. “Stephanie zet zich al jaren in voor de inwoners van Gambia en heeft er ook voor gezorgd dat onze oude dienstkleding daar een tweede kans heeft gekregen. Ze is bijna 2 jaar in dienst als beveiligster bij Mondriaan en echt een verrijking voor het team.”

voor
Stephanie
Colaris

knudos

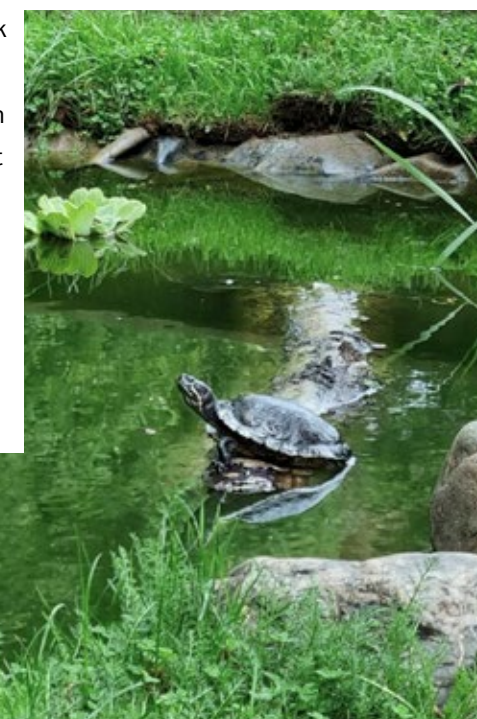
schild paad

Schildpaddenopvang in Maastricht *officieel geopend*

In Nederland worden regelmatig schildpadden gedumpt in de vrije natuur. Daarom hebben Faunawatch en Mondriaan de handen ineengeslagen voor de opzet van een opvangcentrum voor schildpadden, waar 500 schildpadden een nieuw thuis kunnen krijgen. Zondag 2 oktober werd de schildpaddenopvang bij boerderij De Grubbe officieel geopend! Op het Mondriaanterrein heerste een gezellige sfeer, dankzij de enthousiaste bezoekers die langskwamen om de schildpadden een warm welkom te geven. Na een welkomspraatje door Faunawatch en Mondriaan, kregen de bezoekers

een korte rondleiding. Carlo, cliënt bij Mondriaan, is de afgelopen periode zo betrokken geweest bij de realisatie van de opvang dat hij de eer kreeg om het lintje door te knippen. Ook andere cliënten hebben meegeholpen met de realisatie van de opvang. Verschillende taken worden dan ook opgenomen in het dagbestedingsprogramma. Zo kunnen ook cliënten van Mondriaan een rol spelen bij het onderhoud van de opvang en houden ze zich bezig met de verzorging en de jaarlijkse controle van de schildpadden. ●

samenWERKEN

“GAANDEWEG HET TRAJECT
ZIEËN WE WELKE ZORG DE CLIËNT
NODIG HEEFT EN WIE BINNEN
SUMMA DE MEEST GESCHIKTE
HULPVERLENER IS.”

Zes zorgaanbieders in de regio Maastricht Heuvelland gaan samen invulling geven aan de ambulante begeleiding van mensen met een psychische kwetsbaarheid, gedrags- en forensische problematiek, mensen met een (licht) verstandelijke beperking en daklozen. Aan samenwerkingsverband SUMMA werd begin dit jaar de WMO-aanbesteding gegund vanuit de gemeenten binnen de regio Maastricht-Heuvelland. “Samen kunnen we meer en betere hulp bieden dan ieder van ons apart. SUMMA vangt een nieuwe cliënt op en kan meteen aan de slag zonder dat deze vooraf door een verwijzer in een specifiek hokje is geplaatst”, licht Luciën Kooyman, projectleider en RVE manager bij Mondriaan, een groot voordeel van de samenwerking tussen Mondriaan, Philadelphia, Leger des Heils, Exodus, Relim en Zonnewende toe. Credohuis sluit hierbij aan als onderaannemer. “Gaandeweg het traject zien we welke zorg de cliënt nodig heeft en wie binnen SUMMA de meest geschikte hulpverlener is.”

Samenwerkingsverband SUMMA levert individuele ambulante begeleiding in alle gemeenten van Maastricht-Heuvelland voor mensen met een psychische kwetsbaarheid, verslaving, justitiële contacten, gedragsstoornissen, met een (licht) verstandelijke beperking, risicojongeren en dak- en thuislozen.

Meer info via:
Voordeur SUMMA 06 319 857 51
voordeur.summa@mondriaan.eu

aangenaam >

Hoe kwam die samenwerking eigenlijk tot stand? Sindy Hermans, regiomanager bij Philadelphia, schiet in de lach: “Ik heb gewoon jouw afspraak gekaapt, weet je nog Luciën?”

De sfeer tussen beide zorgmanagers is ontspannen en collegiaal. “Dat is inderdaad wel een grappig verhaal. Ik had een afspraak met een oud-collega die nu werkt bij het leerbedrijf van Philadelphia voor mensen met een verstandelijke beperking”, vertelt Luciën en glimlacht bij de herinnering. “We zaten hier, in de Herenkamer van VeerMestreech, toen Sindy aanschoof en begon over de mogelijkheden van een bredere samenwerking in het Sociaal Domein.”

Beide zorgaanbieders worstelden met de WMO-aanbesteding. “De zorgbehoefte verandert, de vraag wordt complexer en de arbeidsmarkt krappert. Philadelphia Zorg heeft in Zuid Limburg stevige, maar bescheiden wortels. We kunnen niet alles alleen en hebben ook niet alle expertise in huis. Dat geldt echter ook voor de andere aanbieders, dus ik dacht we moeten gaan samenwerken”, legt Sindy haar overwegingen uit. SUMMA is niet alleen de afkorting van Sociale Unieke Mensgerichte Maastricht-Heuvellandse Alliantie. SUMMA is ook een Latijnse term voor de kracht van de som der delen en past dus naadloos bij dit bijzondere zorgcollectief. “We hebben elkaar ontmoet vanuit eenzelfde hart voor een bijzondere doelgroep. Samen nadenken over de beste circulaire zorg voor de cliënt komt de kwaliteit ten goede!” Dat is niet alleen voor Sindy en Luciën, maar voor alle deelnemers aan de alliantie de grootste kracht van deze samenwerking. “De cliënt centraal stellen, dat is wat ons zessen verbindt.”

“We praten vanaf het begin vanuit SUMMA en niet vanuit de eigen club, terwijl elke organisatie toch zijn eigen kleur behoudt.”

**Luciën Kooyman,
RVE manager
Preventie & Participatie
bij Mondriaan,
tevens projectleider
bij SUMMA**

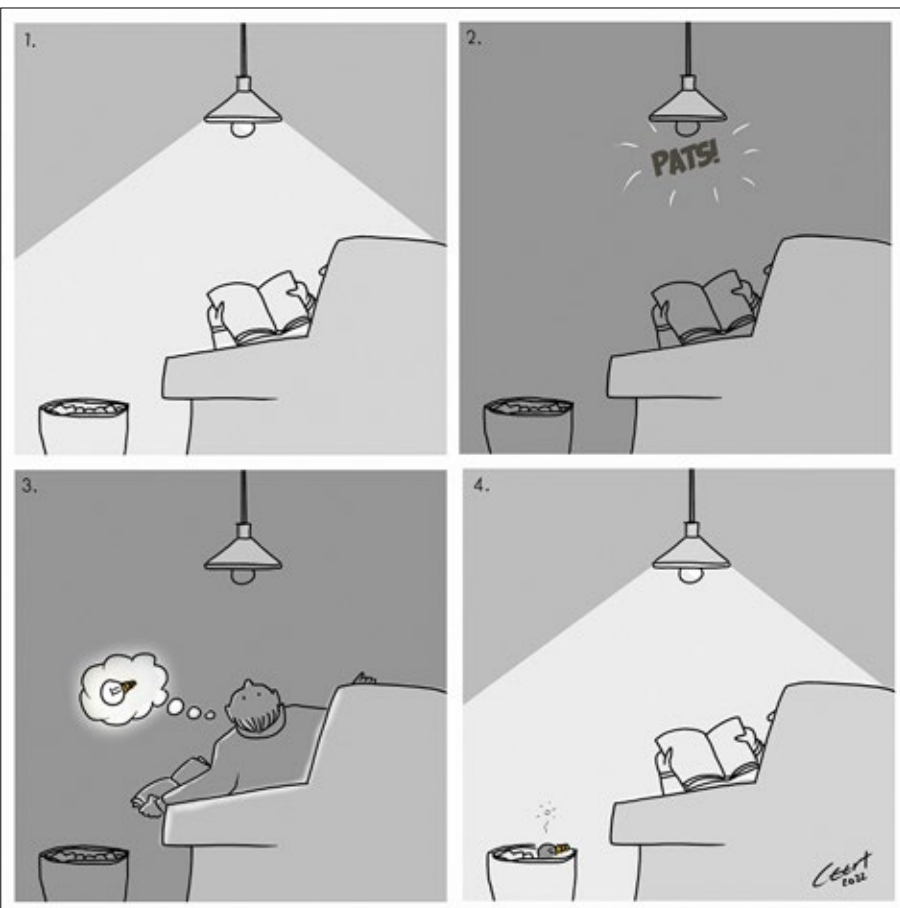
< samenwerken

Luciën: “SUMMA ontzorgt de gemeenten door de cliënt meteen op te vangen. In tegenstelling tot de maximale termijn van dertien weken die de gemeente mag hanteren vanaf aanmelding bij de WMO tot aan de verwijzing naar een zorgverlener, kunnen wij meteen aan de slag. Deze werkwijze draagt bij aan de klantgerichtheid en het voorkomen van zwaardere zorg. Gaandeweg leren we de cliënt steeds beter kennen en zien we wat specifiek nodig is qua ondersteuning en begeleiding. Desnoods schakelen we meerdere partijen in bij de hulpverlening.” De casuïstiektafels, die op wisselende locaties worden gehouden, zijn er om dossiers samen te bespreken. “Dit is tevens dé manier voor medewerkers om elkaar, en elkaars locaties en organisaties, te leren kennen, van elkaar te leren en elkaar te ondersteunen. Als de ene partner krap zit in capaciteit, kan een ander zeggen: ik spring bij of ik neem het even over. Anderzijds zijn we elkaars verlengstuk. Is bijvoorbeeld een GGZ-traject bij Mondriaan afgerond, dan hoeven we de cliënt niet meteen helemaal los te laten. Een inloophuis of leerbedrijf van een andere partner kan houvast bieden. Deze ontmoetingsplekken werken ook preventief, omdat lotgenoten elkaar hier vinden en steun bij elkaar kunnen zoeken.”

Luciën en Sindy vertellen bevlogen over de ervaringen en hun hoop voor de toekomst. “We hopen oprecht dat deze nieuwe manier van werken leidt tot ontschotten en de samenredzaamheid van burgers groter wordt.” ●

“We zijn gelijkwaardig, maar niet gelijkaardig.”

**Sindy Hermans,
Regiomanager Werk
en Begeleiding Zuid bij
Philadelpia Zorg**

Beschermd Wonen (BW) > Schandelen in Heerlen

bestaat uit 5 huizen. De cliënten wonen in een groep van ongeveer 5 personen in een huis. Ze hebben een eigen slaapkamer en delen woonkamer, douche en keuken. Voor de een is de BW een tussenstop naar zelfstandig wonen, voor de ander is het behouden van wat je kunt het doel. De achterliggende problematiek is heel uiteenlopend; van autisme tot persoonlijkheidsstoornissen zoals borderline of schizofrenie. De meeste cliënten gaan naar dagbesteding of hebben een baan, een jongere cliënt gaat indien mogelijk naar school.

BASoplocatie

Beschermd Wonen Schandelen

Een veilige haven

De tafel is gedekt, het licht gedimd en vanuit de keuken dringt de geur van verse lasagne de woonkamer binnen. Het is klokslag 17.00 uur. Etenstijd.

Aan vrijwel niets is te merken dat we te gast zijn in een GGZ-instelling. Terwijl buiten de herfst regeert, is het binnen lekker knus en warm. De tv staat aan, de kast is gevuld met gezelschapsspellen en aan de wand hangt een verjaardagsslinger. Het lijkt een huishouden, zoals ieder ander. De bewoners mogen dan op papier cliënten zijn, ze zijn hier op de eerste plaats mens. Mannen en vrouwen met hun eigen verhaal, hun eigen dromen,

talenten en gebreken. Wat ze met elkaar gemeen hebben, is dat ze ergens in het leven zijn vastgelopen en daardoor tijdelijk of permanent behoefte hebben aan een beschutte plek. Een veilig thuis met veel structuur en menselijke warmte waar ze met professionele ondersteuning zoveel mogelijk zelfstandig hun leven kunnen leiden.

Aan de muur hangt een corveebord. Afwassen. Tafel afruimen. Boodschappen doen. Asbak leegmaken. Poetsen. De huishoudelijke taken in BW Schandelen zijn keurig verdeeld. Daarnaast staan er

achter de namen op het bord nog allerlei activiteiten. '16.30 uur: rusten.' Dinsdagmorgen: zwemmen'. 'Zondagmiddag: kerk'. 'Woensdag 16.00 uur: naar de kapper'. Elke bewoner heeft een weekprogramma met persoonlijke doelen, afgestemd op de wensen en het ziektebeeld. Als dagbesteding buiten de deur niet mogelijk is, wordt de lat gewoon een stukje lager gelegd. Op tijd opstaan. Zelf het bed opmaken. Even een frisse neus halen. Elk succesje - hoe bescheiden ook - is er een en mag er zijn. Voor zowel de bewoners als hun begeleiders van Mondriaan zijn het vaak de kleine momentjes die de dag kleuren.

Zo zijn er vijf huisjes, ieder met hun eigen voordeur en een grote, gezamenlijke tuin waar 's zomers wordt gebarbecued. Een minidorpje in de wijk met bewoners van allerlei pluimage. De een geniet in stilte, de ander praat honderduit. Zoals Robbie die na een leven vol tegenslag in huize Schandelen z'n veilige haven vond. 'Ik zou gek worden als ik alleen moest wonen. Samen is het veel leuker. De begeleiding zorgt goed voor ons. Daarbij houden we als bewoners ook rekening met elkaar, bijvoorbeeld met koken. Ik lust bijvoorbeeld geen kipfilet. Dat hoeft ik dan gelukkig ook nooit te eten.' ●

Buitenlandse verpleegkundigen gestart bij Mondriaan

In september startten zes nieuwe collega-verpleegkundigen uit het buitenland op locatie Wijerode. De verpleegkundigen komen uit Spanje, Portugal, Italië en Griekenland en hebben er bewust voor gekozen de uitdaging aan te gaan en in Nederland aan het werk te gaan.

De verpleegkundigen hebben een HBO- verpleegopleiding afgerond waarbij sommigen ook tijdens hun opleiding stage in de GGZ hebben gelopen. Tijdens de voorbereiding hebben ze de afgelopen maanden een cursus Nederlands op B1 niveau gevolgd. Na het behalen van de toets mogen ze hun BIG registratie aanvragen.

Na een introductie- en inwerkprogramma gingen **Anastasia, John, Madalena, Irina, Alan** en **Africa** aan de slag. ●

"Met de nieuwe collega's verwachten we dat de werkdruk wordt verminderd en we weer meer tijd voor de patiënten kunnen hebben."

Management Wijerode

“Nog bedankt voor de gezellige en informatieve avond en hopelijk tot snel.”

meet MNDRN 10 okt 2022

“Ik heb veel meer duidelijkheid gekregen en wil nu zeker weten bij Mondriaan komen werken.”

De eerste editie van meetMNDRN was een groot succes! De deuren werden geopend voor iedereen die meer wilde weten over het werken en leren bij Mondriaan.

MeetMNDRN vond plaats op World Mental Health Day. Tijdens de Mental Health First Aid (MHFA) workshop van Judith van Witsen, medewerker Preventie werd hier aandacht aan besteed. Onze collega's van vaktherapieën gaven een kijkje in de keuken en Cindy Wings toonde vanuit het Expertisecentrum de toepassingsmogelijkheden van VR brillen bij behandelingen. We sloten de dag af met speeddates tussen de 75 deelnemers en enthousiaste Mondriaan collega's. Deze eerste editie was al geslaagd. Dit smaakt naar meer!

“Was een geweldig mooie ervaring! En super georganiseerd, dank jullie wel allemaal!”

“De mogelijkheden binnen het sociaal werk zijn duidelijker geworden.”

werkenbijmondriaan.nl

Op pad met de crisisdienst van Mondriaan

‘We komen niet als dokter binnen, maar als mens’

Al jaren is de crisisdienst van Mondriaan de reddingsboei voor mensen in psychiatrische nood. Samen met onze partners in de acute keten staat ons team van GGZ-professionals 24 uur per dag in heel Zuid-Limburg paraat om crisissituaties te bezweren en escalaties te voorkomen. We gingen een avond mee op pad.

Heerlen, 17.20 uur

“Onze avonddienst is net begonnen als we ons busje - een omgebouwde ambulance - voor het huis parkeren. We hebben alle scenario's doorgesproken. De melding van de huisarts klonk verontrustend. Oudere man. Suïcidaal. Recent opgenomen met een beroerte. Toen hij thuiskwam uit het ziekenhuis, bleek zijn vrouw te zijn vertrokken.

We bellen aan en zetten uit voorzorg een paar stappen terug. Dan zwaait de deur open en komt de man naar buiten. Hij houdt een mes tegen zijn pols gedrukt en schreeuwt: “Ik maak mezelf kapot!!!”

Het is bijna dagelijkse kost voor psychiater Kim van Dillen en sociaal psychiatrisch verpleegkundige (spv) Johan Stotijn. In heel Zuid-Limburg bieden zij acute, specialistische hulp aan mensen die in een psychiatrische crisis zijn beland. Thuis, op straat, op het politiebureau of in de polikliniek van de locatie Vijverdal in Maastricht. Op verwijzing van de huisarts, ambulancedienst, politie, collega GGZ-instellingen, spoedposten van ziekenhuizen, forensisch artsen en het Leger des Heils staat een team van

Belangrijk is dat je ook in extreme omstandigheden de rust bewaart en in contact blijft met de cliënt. Dat kan alleen als je oprecht geïnteresseerd bent.

#ikbenjohan

“Terwijl hij voor me uitloopt door de gang stel ik het mes veilig en verken ik de woonkamer.”

25 toegewijde professionals dag en nacht paraat. “De problematiek die op ons pad komt, wordt steeds complexer”, vertelt Kim. “Vaak gaat het psychiatrisch ziektebeeld gepaard met een verslaving en allerlei sociaal-maatschappelijke problemen. Denk aan het verlies van een partner, baan of huis in combinatie met schulden. We krijgen steeds meer meldingen van mensen die geen perspectief meer zien en met suïcidale gedachten of plannen rondlopen.”

Zoals deze vrijdagavond in Heerlen, waar escalatie dreigt.

“Ik vraag de man vriendelijk om het mes aan de kant te leggen zodat we binnen even rustig kunnen praten. En dat doet hij. Terwijl hij voor me uitloopt door de gang stel ik het mes veilig en verken ik de woonkamer. Na enkele minuten is de man gekalmeerd en kunnen collega Kim en ik rustig met hem in gesprek. Ook de politie, die eerder op de dag al is geweest na een melding van een alerte krantenbezorger, komt een kijkje nemen. Omdat de man geen netwerk heeft om op terug te vallen en we het niet verantwoord vinden om hem alleen achter te laten, brengen we ‘m naar Wijerode, de kliniek voor psychiatrische ouderen. Dat gaat in goed overleg, hij werkt vrijwillig mee.”

IN CONTACT BLIJVEN

De medewerkers van de crisisdienst zijn getraind om te de-escaleren en veilig hun werk te doen. Johan: “Belangrijk is dat je ook in extreme omstandigheden de rust bewaart en in contact blijft met de cliënt. Dat kan alleen als je oprecht geïnteresseerd bent. Je kunt geen blikje empathie openen. Dat moet er van nature zijn. Wij komen niet als dokter binnen, maar als mens.” ➤

Hoe stevig ik ook in mijn schoenen sta, ook ik ben maar een mens. Mijn collega's hebben me erdoorheen gesleept.

#ikbenkim

Kim vult aan: “Elke crisissituatie vereist bovendien een goede voorbereiding. Welke informatie hebben we? Zijn er eerdere interventies geweest? Is er een noodplan waar we op terug kunnen vallen? We staan nauw in verbinding met onze partners in de acute keten. Een middag in de week zitten we bijvoorbeeld op het politiebureau in Heerlen. We trainen politiemensen in het herkennen van signalen van psychische kwetsbaarheid en spreken duidelijk uit wat we van elkaar mogen verwachten. Zo ontstaat er wederzijds begrip. Daarnaast bieden we onze kennis in heel Limburg aan en staan we met onze expertise klaar voor professionals van andere GGZ-instellingen in deze regio.”

SAMEN LEREN

Het is ongelooflijk wat de medewerkers van de crisisdienst voor hun kiezen krijgen. Johan: “Onlangs belde de politie. Een verwarde jongeman uit het Heuvelland was in zijn pyjama aangetroffen in het bos. Agenten kregen geen contact met hem, hij had autisme, sprak geen woord. De man bleek te zijn weggelopen uit een nabijgelegen woonvoorziening en was zo opstandig dat hij geboeid moest worden afgevoerd. Eenmaal thuis lukte het een verpleegkundige om hem te kalmeren. Nadat hij zijn medicatie had gehad, ging hij rustig naar bed. Samen met de begeleiders en de politie hebben we de avond geëvalueerd en buiten nog twintig minuutjes gewacht tot hij sliep.

“Een mooi leermoment voor ons allemaal.”

Een mooi leermoment voor ons allemaal. De vorige keer, toen we deze man gedwongen wilden opnemen, stribelde hij hevig tegen. Deze oplossing was voor hem veel beter. En uiteindelijk ook voor ons. Op Vijverdal waren die avond namelijk alle crisisbedden bezet.”

PREVENTIE

Een crisis voorkomen is altijd beter dan bezweren, weet psychiater Kim als geen ander. “Daarom investeren we samen met onze partners flink in preventie. Huisartsen kunnen

bijvoorbeeld advies inwinnen bij de psychiaters en de GZ-psycholoog in ons team. Daarnaast blijven we de patiënten die we helpen opvolgen. Waar nodig zetten we intensieve thuishulp in of starten we een psychiatrische behandeling in de polikliniek. Bijvoorbeeld in onze suïcide preventiepoli waar we mensen met suïcidale gedachten volgens een gestructureerd en bewezen protocol behandelen.”

Maastricht-Heuvelland, 21.30 uur.

“Samen met de wijkagent staan we voor een dichte voordeur. We vertrouwen het niet. Buren hebben de vrouw die hier woont al dagenlang niet meer gezien. Door het raam zien we een dode hond in de woonkamer liggen. De agent belt de slotenmaker om de deur te openen. Eenmaal binnen komen de vliegen ons tegemoet. Het hele huis is onderkomen en de stank is ondraaglijk. Als we naar boven roepen, horen we tot onze verbazing iemand antwoorden. We lopen de trap op en wat we daar zien gaat elk voorstellingsvermogen te boven. Een oude vrouw ligt in bad, ze zit onder de ontlasting. Ze ligt er al dagen, vertelt ze, en ze kan er niet meer uit. Met het water uit de kraan heeft ze zichzelf in leven gehouden. De badkamer ligt bezaaid met incontinentiemateriaal, doordrenkt met urine en poep. We bellen de ambulancedienst. Samen tillen we de vrouw uit bad en leggen we haar op een brancard, waarna ze naar het ziekenhuis wordt gebracht.

De vrouw bleek naderhand een hersentumor te hebben waardoor haar motoriek was verstoord.”

KAMERAADSCHAP

Hoe zwaar het soms ook is, dankbaarder werk kunnen Johan en Kim zich niet voorstellen. “Nergens kun je zoveel voor mensen betekenen en ben je zo verbonden met je collega's als bij de crisisdienst. We hebben aan een half woord genoeg en steunen elkaar door dik en dun”, zegt Kim. Johan knikt. “Zonder kameraadschap kun je dit werk niet doen. Ik stond een keer voor een appartementencomplex. Boven me op het balkon, op bijna vier meter hoog, stond een vrouw met haar baby in de armen. In haar psychose gooide ze het kindje naar beneden. Ik zag het gebeuren en ving de baby op. In een reflex. Pas later toen ik thuis was, besepte ik wat er was gebeurd. Hoe stevig ik ook in mijn schoenen sta, ook ik ben maar een mens. Mijn collega's hebben me erdoorheen gesleept.” ●

“Vrienden in Porto zeggen: Ik heb de moed niet om naar het buitenland te gaan. Zij hebben vaak drie banen en heel weinig vrije tijd.”

moed

De Portugese Madalena Câmara kwam naar Nederland voor een beter leven. “Ik hou van Nederland. Het is een mooi land. Heel georganiseerd en als verpleegkundige verdien ik hier veel meer.” Als 23-jarige alleen naar Nederland komen, daar is moed voor nodig. “Zeker, het was ook geen gemakkelijke keuze, maar ik heb de stap wel bewust gezet.”

Lena, dochter van Portugese ouders, groeide op in Engeland en woonde vanaf haar veertiende op het eiland Madeira. Ze studeerde verpleegkunde aan de universiteit van Porto. “In Portugal kennen ze geen niveaus. Je wordt meer allround opgeleid.” Na haar studie wilde ze meteen naar het buitenland, maar haar vader adviseerde haar eerst goed na te denken. Na een jaar hard werken voor een schamel salaris wist Lena het echter heel zeker: “Ik wil naar het buitenland om ervaring op te doen en een beter leven voor mezelf op te bouwen.”

“In het ziekenhuis gaat het voornamelijk om lichamelijke klachten, hier draait het meer om observatie en communicatie. Ook dat is interessant.”

In vier maanden tijd leerde Madalena de Nederlandse taal die ze niet echt moeilijk vindt. “Het is een Germaanse taal, net als het Engels. Portugees is lastiger om te leren.” Wat haar wel moeite kost is het Limburgse dialect. “Ik merkte dat al in de supermarkt, dit is

een heel andere taal.” Op Wijerode, waar ze vooral met ouderen werkt, maakte deze taalbarrière dat ze zich de eerste weken wat verloren voelde. “Ik vond het lastig om in te schatten wat een patiënt bedoelt of nodig heeft. Had ik te maken met Nederlands, dialect of met iemand die psychotisch is?” De jonge verpleegkundige heeft nog weinig ervaring met de geestelijke gezondheidszorg, daarom vindt ze deze baan uitdagend. “In het ziekenhuis gaat het voornamelijk om lichamelijke klachten, hier draait het meer om observatie en communicatie. Ook dat is interessant.”

Madalena deelt haar appartement met een collega. Lotgenoten, die ze leerde kennen tijdens haar cursus Nederlands, zijn vrienden geworden. Ooit hoopt ze een specialisatie te kunnen doen tot wondverpleegkundige. “Ik mis de technologie en verpleegkundige handelingen, maar verder geniet ik enorm van mijn nieuwe leven! Iedereen is vriendelijk en oprecht geïnteresseerd.” ●

KASPER
WINT
TWEDE
PRIJS IN DE
ZORNET
VERKIEZING
VAKANTIE-
WERKER
2022!

Kasper werd door zijn collega's van Wijerode genomineerd voor de 'Zornet Verkiezing Vakantiewerker 2022'! Zijn collega's waarderen hem enorm om zijn inzet en de rust die hij biedt op de afdeling C4. Gefeliciteerd Kasper en we hopen dat we jou tijdens je volgende vakantie weer mogen verwelkomen.

Pilot: beveiligers volgen opleiding verpleegkundige

Onze beveiligers kennen de afdelingen en onze patiënten als geen ander en zijn betrokken: een profiel dat ook in de zorg past. Een stap naar een functie in de zorg is dan ook zo gek niet.

"Ik ben heel blij dat ik deze kans krijg van Mondriaan."

In 2021 is Mondriaan een pilot gestart waarbij beveiligers de mogelijkheid krijgen om de opleiding Verpleegkunde te volgen. De eerste twee beveiligers ronden hun opleiding binnenkort met succes en enthousiasme af, en een derde beveiligers is in juni begonnen aan de opleiding.

We zijn trots op onze gemotiveerde medewerkers die deze pilot tot een succes hebben gemaakt:

Bjorn Mertens, Wesley Memel en Mitchell Burhenne.

Bjorn Mertens: Bjorn Mertens: "De beste keus die ik gemaakt heb in de afgelopen jaren. Na 11 jaar als beveiligers was ik toe aan een nieuwe stap in mijn carrière. Ik ben heel blij dat ik deze kans krijg van Mondriaan."

Mitchell Burhenne: "Na een aantal jaar bij de beveiliging van Mondriaan te hebben gewerkt was ik op zoek naar een nieuwe uitdaging. Het verhaal achter de cliënt interesseerde mij waarop ik de keuze heb gemaakt om de opleiding verpleegkundige te gaan volgen. Ik blijf leren en ontwikkelen en kijk uit naar wat nog komen gaat." ●

op recept

Binnen de afdeling catering werken 29 mensen elke dag enthousiast aan de maaltijden voor patiënten en medewerkers. Ze delen dit recept om ons te laten genieten van een lekkere en gezonde lunch.

Vegetarisch herfst broodje

4 flinke bollen

INGREDIËNTEN

- ☐ 4 grote volkoren bollen
- ☐ ½ knolselderij geschild en in blokjes gesneden
- ☐ melk en water (om de knolselderij in te koken)
- ☐ 250 gram gemengde paddenstoelen (bijvoorbeeld: oesterzwam, kastanje-champignon, shi-take, etc.)
- ☐ 1½ eetlepel crème fraîche
- ☐ 1 eetlepel truffel mayonaise of 1 theelepel truffel olie
- ☐ ½ ui in dunne reepjes gesneden
- ☐ 1 stevige appel
- ☐ 1 teentje knoflook
- ☐ tijm
- ☐ honing
- ☐ beetje suiker
- ☐ peper en zout

WERKWIJZE 1 dag van tevoren

> De geschildde knolselderij gaarkoken in melk en water (verhouding melk/water = 1/1) met wat zout. Vervolgens deze uit het melk/water mengsel halen en pureren in een keukenmachine of met de staafmixer tot een smeuïge puree. Als de puree te droog is mag je wat overgebleven vocht toevoegen.

> Nu alleen de knolselderijpuree nog op smaak brengen met peper en (selderij) zout en deze koud zetten.

WERKWIJZE

> Volkoren bollen afbakken volgens de aanwijzing op de verpakking.

> Knolselderijpuree uit de koelkast halen en 1½ eetlepel crème fraîche en 1 eetlepel truffelmayonaise toevoegen.

> Gemengde paddenstoelen in repen snijden, deze met wat boter aanbakken in een koekenpan en op smaak brengen met tijm, knoflook, honing, peper en zout en op een bord eventjes aan de kant zetten.

> De appel schillen, in 4 parten snijden, klokhuis verwijderen en de parten in kleine partjes snijden.

> Pan schoonvegen met keukenrol en opnieuw op het vuur zetten met wat boter in de pan.

> Vervolgens de appelpartjes in de pan en aanbakken. Tijdens het bakken de appel bestrooien met een beetje suiker zodat deze een beetje karamelliseert.

OPBOUW VAN HET BROODJE

> De broodjes horizontaal doorsnijden en de onderste helft ruim besmeren met knolselderij puree, daarop komen de lauwwarme paddenstoelen, als laatste de gekaramelliseerde appelpartjes er speels tussenin steken/leggen.

> Garneren met wat peterselie/bieslook, ei en partjes tomaat.

Smakelijk!
Roman Raats
Kok Mondriaan

‘n leven lang leren

Jeroen Conjaerts (37) is GZ-psycholoog in opleiding tot specialist (GIOS) en werkt op Wijerode, het Topklinisch centrum voor ouderen met persoonlijkheidsstoornissen.

*Mondriaan:
dé plek
om jezelf
te blijven
ontwikkelen*

#ikbenjeroen

Weten hoe je
in aanmerking komt
voor een beroepsopleiding?
Expertisecentrum /
Mondriaan academie:
088 506 64 77

“Voor KP’ers is Mondriaan dé plek om jezelf te blijven ontwikkelen, omdat deze grote organisatie alle doelgroepen behandelt. Daarnaast vind ik het fijn collega’s met dezelfde denk- en werkwijze te ontmoeten, waarmee je regelmatig even kunt klankborden.”

KP’ers? “Ach, ja die afkortingen hè? KP’s staat voor Klinisch Psycholoog, dat ben ik na mijn opleiding die ik komend jaar hoop af te ronden. Het is een brede opleiding gebaseerd op vier pijlers: behandeling, diagnostiek, wetenschappelijk onderzoek en management. Juist dat beetje van alles maakt het voor mij heel interessant.” Jeroen wilde ooit scheikunde studeren, maar bleek daarin eigenlijk helemaal niet zo goed. “Ik denk dat het tastbare, het duidelijke van dat vak me aantrok. Gelukkig was ik wel goed in biologie, waardoor ik de opleiding psychologie kon doen. Dat past ook bij me: Ik wil mensen helpen, ze intrigeren mij. Ik wil snappen hoe het brein werkt en alternatieven bieden voor terugkerende patronen.”

Jeroen heeft al veel doelgroepen gezien. Bij Keerpunt werkte hij in de jeugdzorg en later in een kliniek voor mensen met een eetstoornis.

“Ik wil oprecht helpen. Ik speel geen rol, want daar prikt een patiënt heel snel doorheen.”

“Het betreft daar echter eenzijdige problematieken, waardoor ik mezelf niet verder kon ontwikkelen. Dat is de reden dat ik bij Mondriaan heb gesolliciteerd. De eerste twee jaar van mijn opleiding heb ik bij PsyQ met volwassenen gewerkt en nu dus op Wijerode met ouderen. Blijkbaar ben ik in staat om laagdrempelig contact te maken met mensen, waardoor ik snel hun vertrouwen win. Ik wil oprecht helpen. Ik speel geen rol, want daar prikt een patiënt heel snel doorheen. Die klik met de patiënt is noodzakelijk om hem of haar goed te kunnen helpen.”

Het doet Jeroen goed als hij ziet dat hij echt het verschil heeft kunnen maken. “Bij PsyQ heb ik een jonge vrouw behandeld die suïcidaal was. Na anderhalf jaar MBT-training (gericht op het beter leren begrijpen van het eigen gedrag en dat van anderen) kwam ze in een echtscheiding terecht. Juist door de behandeling kon ze deze situatie goed het hoofd bieden. De patiënte maakt nu plannen voor een opleiding en blijft voorlopig bewust alleen.” Jeroen veert op bij de herinnering aan een andere patiënt: “Een kunstenares gaf mij iets: een boekje met aquarellen en teksten, zoals zij zichzelf zag. Heel bijzonder!”

Dat zijn toekomst binnen Mondriaan ligt staat voor Jeroen vast: “Ik heb hier zoveel mogelijkheden. Interessant is de overlap tussen jeugd-, volwassen- en ouderenproblematiek. Verder vind ik onderzoek interessant, maar wil ik ook mensen blijven zien. Ik geef al les, maar als klinisch psycholoog mag ik straks ook jonge studenten begeleiden. Die afwisseling, daar hou ik van!” ●

Samen
met mijn
collega's
het verschil
maken

#ikbenromano

Mondriaan

 voor geestelijke gezondheid